

การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเพื่อพัฒนา
ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
A STUDY ON EFFECTIVENESS OF THE PROJECT BASED
LEARNING TO DEVELOP ENGLISH-WRITING SKILL FOR
MATHAYOM 1 STUDENTS OF PATUMWAN
DEMONSTRATION SCHOOL

ปิญาดา ฤกษ์อนันต์

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานที่มีต่อทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 49 คน ซึ่งได้มาจากห้องเรียนที่ผู้วิจัยรับผิดชอบในการสอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยโครงงาน และแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที (t-test) ผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยโครงงานอยู่ในระดับสูง

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

Abstract

This research aims to study the effectiveness of the Project Based Learning toward the English writing skill of Mathayom 1 students. The subjects were 49 students in class for which the researcher was responsible in the second semester of 2009. Lesson plans, an English Proficiency Test on writing skill, students' satisfaction questionnaire on English Project Based Learning and Learning Log were employed as the researching tools. Means, standard deviation and T-Test were used in data analysis. The study shows that the English writing ability of mathayom 1 students at Patumwan Demonstration School was significantly developed after the Project Based Learning indicated the significantly increased writing ability at the .01 level and the students' satisfaction was high.

Keyword : *Project-based Learning, writing skill, the project based lesson plan, the ability of writing skill and the satisfaction on English learning process.*

บทนำ

เนื่องจากสังคมปัจจุบันเป็นสังคมที่ต้องมีการติดต่อสื่อสารเพื่อให้มีศักยภาพเทียบเท่านานาชาติ ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันจึงจำเป็นต้องเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทิพย์วรรณ ธงภักดี (2543: 2) กล่าวว่า ในชีวิตประจำวันการศึกษาในระดับสูงขึ้น หรือการทำงานหรือแวดวงธุรกิจต่างๆ การเขียนนับว่ามีบทบาทสำคัญมาก การเขียนไม่ว่ารูปแบบใดก็ตาม ถือเป็นกระบวนการทางความคิดที่เกิดขึ้น ซึ่งมีประโยชน์ในการฝึกให้ผู้เขียนได้ใช้เวลาคิดอย่างตรึงตรงแล้วถ่ายทอดข้อมูลออกมาเป็นตัวอักษร การเขียนจะช่วยเสริมแรงทักษะการฟัง การพูด และการอ่านให้ดีขึ้น ดังนั้นจากประโยชน์การพัฒนาทักษะการเขียนตามที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงมีจุดประสงค์ที่จะพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษซึ่ง การเขียนเป็นทักษะที่ยากทั้งสำหรับผู้สอนและนักเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา ซึ่งทำให้พบปัญหาที่ผู้เรียนมักลอกงานเขียนของผู้อื่นบ่อยครั้ง (มัลลิกา พงษ์ปรีดี และ ศรีภูมิ อัครมาศ. 2546: 17) นอกจากนี้แล้วผู้สอนส่วนใหญ่ก็มักจะละเลยหรือให้ความสำคัญกับการเขียนค่อนข้างน้อย จากสาเหตุดังกล่าวจึงทำให้การสอนเขียนในปัจจุบันยังคงเน้นการสร้างประโยคเดียวเพื่อฝึกโครงสร้างไวยากรณ์ เน้นการใช้ตัวอย่างบทเขียนมากำหนดให้ผู้เรียนสร้างงานเขียนตามหรือการใช้วิธีให้หัวข้อเรียงความแล้วหวังว่าผู้เรียนคงจะทำได้เอง ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าทักษะการเขียน

เป็นทักษะที่ยุ่งยากซับซ้อน จึงจำเป็นต้องอาศัยวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เป็นระบบ มุ่งให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการเขียนจนเกิดทักษะและมีความสามารถในการเขียน ซึ่งการจัดการเรียนการสอนโดยใช้โครงงานเป็นการเรียนการสอนที่มีขั้นตอน ผู้เรียนได้ฝึกทักษะจากประสบการณ์จริง และยังสามารถเรียนรู้จากเพื่อนจากการทำงานร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ฟิลลิป เบอริวูด และดันฟอร์ด (2544: 11) ที่กล่าวเกี่ยวกับลักษณะของโครงงานว่า การจัดการเรียนการสอนด้วยโครงงานเน้นประโยชน์ของตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นปฏิบัติจริง สามารถเชื่อมต่อระหว่างภาษาที่เรียนกับการนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์จริง การทำโครงงานเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนขยายความรู้ด้านคำศัพท์ และสำรวจเนื้อหาของภาษาที่จำเป็นต่อการทำโครงงาน เป็นการเรียนรู้ภาษาเพื่อใช้สื่อสารในสถานการณ์ของชีวิตจริง นักเรียนจะได้มีโอกาสนำภาษาที่เรียนอย่างเป็นทางการมาฝึกปฏิบัติจริง เป็นการเปิดโอกาสให้แก่นักเรียน ได้มุ่งเน้นถึงการแสดงออกถึงข้อมูล และความคิด

ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการเรียนรู้ด้วยโครงงาน (Project work) จึงเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง เกิดการเรียนรู้แบบไม่ผู้ตัว ฝึกการแก้ปัญหา และส่งเสริมพฤติกรรมกล้าแสดงออก ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จะพัฒนานักเรียนให้รู้จักคิดค้นคว้าหาความรู้ สามารถพัฒนาทักษะการเขียนและส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ทำงานและแก้ปัญหาร่วมกับผู้อื่นได้ ผู้วิจัยมีความมุ่งหวังว่าผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนทักษะการเขียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานภาษาอังกฤษที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงานภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ทั้งหมด 1 ห้องเรียน จำนวน 50 คน ได้มาจากการสุ่มนักเรียนแบบเจาะจงคือ ห้องเรียนที่ทางโรงเรียนมอบหมายให้ผู้วิจัยทำการสอน การจัดกลุ่มเป็นการความสะดวกสามารถทางภาษาอังกฤษจากคะแนนการสอบกลางภาค และปลายภาคเรียนที่ 1 ซึ่งกลุ่มหนึ่งมีสมาชิกจำนวน 6 คน 7 กลุ่ม และ 7 คน 1 กลุ่ม ซึ่งแบ่งนักเรียนเป็น นักเรียนที่เก่ง 2 คน ปานกลาง 2 คน และ อ่อน 2 คน

2. ระยะเวลาในการทำวิจัย

ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โดยใช้ระยะเวลาในการทดลองในห้องเรียน 11 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวมเป็น 22 คาบ ค้นคว้านอกห้องเรียน 3 สัปดาห์ รวมใช้เวลาในการวิจัยทั้งสิ้น 14 สัปดาห์

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

1. โครงงาน Holiday Magazine ใช้เวลาเรียน 8 คาบ (ก่อนทำโครงงาน 1 คาบ รวบรวมข้อมูล 6 คาบ และสรุปผลโครงงาน 1 คาบ) เวลาในการทำโครงงานนอกเวลาเรียน 1 สัปดาห์
2. โครงงาน Fashion Varieties ใช้เวลาเรียน 7 คาบ (ก่อนทำโครงงาน 1 คาบ รวบรวมข้อมูล 5 คาบ และสรุปผลโครงงาน 1 คาบ) เวลาในการทำโครงงานนอกเวลาเรียน 1 สัปดาห์
3. โครงงาน Incredible Shop ใช้เวลาเรียน 7 คาบ (ก่อนทำโครงงาน 1 คาบ รวบรวมข้อมูล 5 คาบ และสรุปผลโครงงาน 1 คาบ) เวลาในการทำโครงงานนอกเวลาเรียน 1 สัปดาห์

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน ผู้วิจัยศึกษาการสอนตามแนวการสอนแบบโครงงานจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและหลักสูตรการเรียนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จากหนังสือแบบเรียนที่ทางโรงเรียนใช้สอนนักเรียน จากนั้นผู้วิจัยเริ่มเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีการพูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับหัวข้อในการทำโครงงาน แล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมของกิจกรรมและเวลาที่ใช้ เมื่อปรับปรุงแก้ไขแล้ว ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 ห้องเรียน เพื่อปรับปรุงแก้ไขด้านการใช้ภาษา และระยะเวลาที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ก่อนนำไปใช้จริง

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อน-หลังการทดลอง ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบและหาคุณภาพ ดังนี้

1. ศึกษาแนวการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และคู่มือครูหนังสือเรียน New Opportunities Elementary สำหรับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (Pearson. 2006)
2. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ จำนวน 1 ชุด มีทั้งหมด 3 ข้อใหญ่ โดยมีเนื้อหาครอบคลุมทั้ง 3 โครงงาน ดังต่อไปนี้

ข้อที่ 1 เกี่ยวเนื่องกับโครงการงาน Holiday Magazine เป็นแบบทดสอบเขียนแบบโน้มน้าวให้ผู้อ่านสนใจ โดยให้ข้อมูลเกี่ยวกับ สถานที่ท่องเที่ยว ที่พัก อากาศ การเดินทาง อาหาร และกิจกรรมท่องเที่ยวที่สำคัญ กำหนดให้นักเรียนเขียนไม่ต่ำกว่า 15 ประโยค 20 คะแนน

ข้อที่ 2 เกี่ยวเนื่องกับโครงการงาน Fashion Varieties แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 มีรูปภาพแฟชั่นหลากหลายสไตล์ ให้นักเรียนเลือกมา 4 ภาพ แล้วเปรียบเทียบความเหมือนและ ความต่าง กำหนดให้นักเรียนเขียนไม่ต่ำกว่า 10 ประโยค 10 คะแนน

ตอนที่ 2 ให้เลือกภาพแฟชั่นที่ชอบมากที่สุดแล้วให้เหตุผลมาสนับสนุนความเห็นของตัวเอง กำหนดให้นักเรียนเขียนไม่ต่ำกว่า 10 ประโยค 10 คะแนน

ข้อที่ 3 เกี่ยวเนื่องกับโครงการงาน Incredible Shop ให้เขียนเชิง บรรยาย และโน้มน้าว โดยนักเรียนสวมบทบาทเป็น ผู้ขายสินค้า เขียนบรรยายสรรพคุณของสินค้า การทำงาน และ เขียนโน้มน้าวผู้อ่านให้สนใจสินค้านั้น กำหนดให้นักเรียนเขียนไม่ต่ำกว่า 15 ประโยค 20 คะแนน คะแนน ใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยดัดแปลงมาจาก เกณฑ์ของ เจคอบส์และคณะ (Jacobs, H.L. 1981) ซึ่งจากแบบทดสอบ 3 ข้อ รวมเป็นคะแนนทั้งหมด 60 คะแนน ทารด้วย 3 จะเหลือคะแนน 20 คะแนน

3. นำแบบทดสอบทักษะการเขียนที่สร้าง เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของภาษา เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

4. นำแบบทดสอบทักษะการเขียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้องเรียน โดยผู้วิจัยและครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 1 ท่าน เป็นผู้ประเมินตามเกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ

5. นำแบบทดสอบที่แก้ไขแล้วไปใช้จริงในการทดสอบด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนทำการทดลองและหลังทำการทดลอง

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

1. สร้างเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยดัดแปลงเกณฑ์ของ เจคอบส์ และคณะ (Jacobs, H.L. 1981) โดยกำหนดองค์ประกอบในการประเมินความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษไว้ 5 ด้าน คือ

1. เนื้อหา	6	คะแนน
2. การเรียบเรียง	4	คะแนน
3. คำศัพท์	4	คะแนน
4. การใช้ภาษา	4	คะแนน
5. กลไทางภาษา	2	คะแนน
รวม	20	คะแนน

2. นำเกณฑ์การประเมินด้านการเขียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์ ความถูกต้องในการใช้ภาษาและนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3. นำเกณฑ์การประเมินด้านการเขียนภาษาอังกฤษที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดผู้ให้คะแนน 2 คน คือ ผู้วิจัย และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 1 ท่าน ที่มีวุฒิและประสบการณ์ทางการสอนใกล้เคียงกับผู้วิจัย

4. นำเกณฑ์การประเมินด้านการเขียนภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้จริงในการประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงงานภาษาอังกฤษ การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานมีวิธีการสร้าง ตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและแบบสอบถามจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงาน

2. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโครงงานภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นข้อความเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักเรียนต่อการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษด้วยโครงงาน ทั้งหมด 18 ข้อ ซึ่งเป็นการถามข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยการทำโครงงาน และ ความพึงพอใจในการทำโครงงานภาษาอังกฤษ ข้อคิดเห็นแบ่งเป็น 3 ขั้นตอนตามขั้นตอนในการทำโครงงาน คือ ขั้นตอนก่อนการทำโครงงาน ขั้นตอนระหว่างการทำโครงงาน และ ขั้นตอนหลังการทำโครงงาน

3. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของภาษา เพื่อนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

4. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

แบบบันทึกการเรียนรู้ด้วยโครงงาน (Learning Log) การสร้างแบบบันทึกการเรียนรู้ด้วยโครงงานมีวิธีการสร้าง ตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแบบบันทึกการเรียนรู้ด้วยโครงงานจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และปรับเนื้อหาให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ของงานวิจัย

2. สร้างแบบบันทึกการเรียนรู้ด้วยโครงงาน โดยแบ่งหัวข้อคำถาม ดังนี้

- แหล่งในการค้นคว้าหาข้อมูล
- สิ่งที่ทำนักเรียนทำในการเตรียมนำเสนอโครงงาน
- สิ่งที่ทำนักเรียนได้จากการเรียนรู้ด้วยโครงงาน (ความรู้จากหัวข้อโครงงาน/ความรู้ไวยากรณ์)

คำศัพท์/ความรู้ด้านการทำงานร่วมกัน)

- ปัญหา/อุปสรรคที่พบในการทำโครงการนี้
- วิธีการแก้ไขปัญหา
- นักเรียนได้พัฒนาตนเองให้มีความรู้เพิ่มขึ้นกว่าเดิมหรือไม่
- สิ่งที่ชอบที่เกิดขึ้นขณะทำโครงการนี้
- อยากเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้โครงการหรือไม่ เพราะเหตุใด

3. นำแบบบันทึกการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของภาษาเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. จัดปฐมนิเทศผู้เรียน เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเรียน จุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีประเมินผลการเรียน

2. ทดสอบกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้วิจัยและครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 1 ท่าน เป็นผู้ประเมิน

2.1 ดำเนินการทดลองสอนโครงการ Holiday Magazine, Fashion Varieties และ Incredible Shop โดยใช้เวลาในห้องเรียน 11 สัปดาห์ แบ่งเป็น 22 คาบ และเวลาในการทำโครงการนอกเวลาเรียน 3 สัปดาห์ รวมเป็น 14 สัปดาห์ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 8 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มละ 6 คน 7 กลุ่ม และ กลุ่มละ 8 คน 1 กลุ่ม การแบ่งกลุ่มเป็นการคละความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน ซึ่งพิจารณาจากคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test)

2.2 แจกแจงความถี่ของคะแนนจากผลที่ได้จากการทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ โดยใช้เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25, 50 และ 75 กลุ่มสูงคือผู้เรียนที่มีคะแนนตั้งแต่ 75 เปอร์เซนต์ขึ้นไป กลุ่มปานกลางคือผู้เรียนที่มีคะแนน ตั้งแต่ 26-74 เปอร์เซนต์ และกลุ่มต่ำคือผู้เรียนที่มีคะแนนตั้งแต่ 25 เปอร์เซนต์ลงมา

2.3 แบ่งกลุ่มผู้เรียนเป็น 8 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน ในแต่ละกลุ่มมีนักเรียนที่มีคะแนนสูง 2 คน ปานกลาง 2 คน และ ต่ำ 2 คน และ 8 คน 1 กลุ่ม ซึ่งมีนักเรียนที่มีคะแนนสูง 2 คน ปานกลาง 3 คน และ ต่ำ 2 คน เมื่อนักเรียนแบ่งกลุ่มกันเรียบร้อยแล้ว ให้แต่ละกลุ่มตั้งชื่อกลุ่ม เลือกประธานกลุ่ม รองประธานกลุ่ม และเลขา แล้วเริ่มทำการทดลองสอนแบบโครงการ

2.4 หลังเสร็จสิ้นโครงงาน ทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างหลังเรียน (Posttest) โดยมีโครงสร้างเหมือนกับแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยผู้วิจัยและครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 1 ท่าน ทำการทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.5 นำข้อมูลจากผลการทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ มาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ t – test แบบ Dependent ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยโครงงานภาษาอังกฤษและแบบบันทึกการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ก่อนและหลังการทดลอง มาวิเคราะห์เปรียบเทียบ ผลปรากฏดังตาราง 1

ตาราง 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการทดลอง

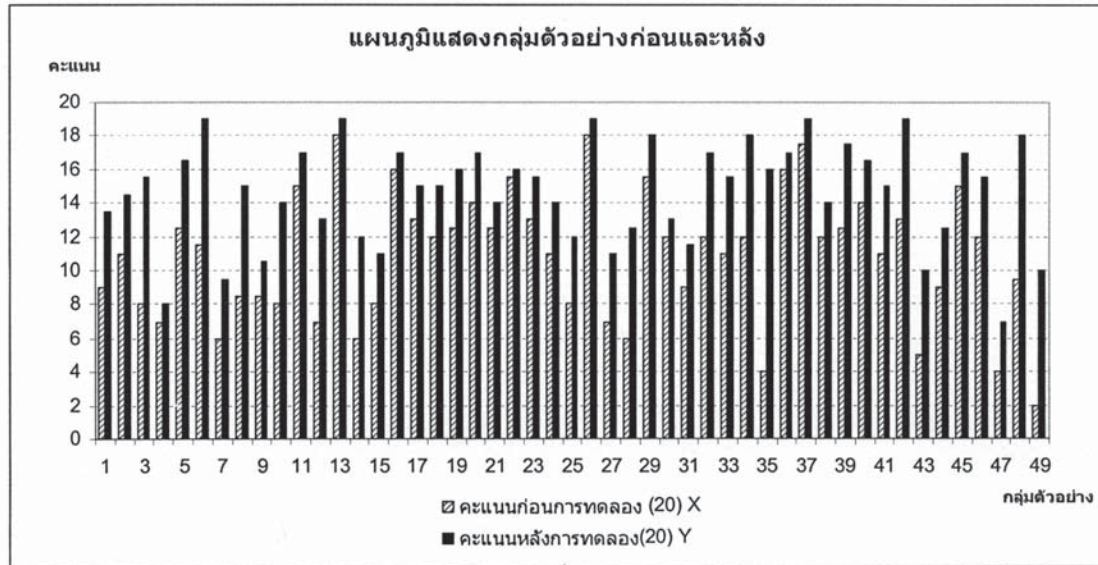
ความสามารถด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ	จำนวนนักเรียน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t	ค่า p
ก่อนการทดลอง	49	10.826	3.838	11.279	.000
หลังการทดลอง	49	14.673	3.038		

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่า ความสามารถด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ก่อนทดลองและหลังทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโครงงานช่วยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น

ผู้วิจัยแสดงข้อมูลคะแนนก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนแต่ละคนมาแสดงเป็นแผนภูมิแท่ง ผลปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 2 แผนภูมิแท่งคะแนนก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนแต่ละคน

จากข้อมูลในแผนภูมิ แสดงข้อมูลนักเรียนที่มีคะแนนสูงสุดและต่ำสุดในช่วงก่อนการทดลองและหลังการทดลองดังนี้

ตาราง 3 คะแนนสูงสุดและต่ำสุดในช่วงก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

	คะแนน	จำนวนนักเรียน	คิดเป็นร้อยละ
คะแนนก่อนการทดลอง	18	2	4.08 %
	2	1	2.04 %
คะแนนหลังการทดลอง	คะแนน	จำนวนนักเรียน	คิดเป็นร้อยละ
	19	5	10.20 %
	7	1	2.04 %

สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณพบว่า การจัดการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษด้วยโครงงานทำให้นักเรียนมีทักษะการเขียนเพิ่มขึ้น ซึ่งผลคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้วยโครงงาน และแบบบันทึกการเรียนรู้พบว่า นักเรียนได้รับความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั้งด้านคำศัพท์ โครงสร้างประโยค ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั้งด้านการพูดและการเขียนเพิ่มขึ้น จึงทำให้เกิดความรู้สึกมั่นใจและมีความกล้าใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น นอกจากนี้นักเรียนยังแสดงความคิดเห็นว่าได้เรียนรู้มากมายจากการทำงานร่วมกัน กล่าวคือ ได้เรียนรู้การฝึกเขียนประโยคภาษาอังกฤษจากเพื่อนและได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน ทำให้เกิดความสามัคคีและความรู้สึกสนุกสนานตื่นเต้นในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยโครงงานมากกว่าการเรียนตามหนังสือเรียน และการเรียนภาษาอังกฤษด้วยโครงงานทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ มีความกล้าแสดงออกมากขึ้น รู้สึกสนุกและมีความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยโครงงาน และมีความต้องการให้จัดการเรียนการสอนด้วยโครงงานอีกในหัวข้ออื่นๆ และเพิ่มระยะเวลาในการทำโครงงาน จากความคิดเห็นของนักเรียนพอสรุปได้ว่านักเรียนมีทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นและมีความพึงพอใจในการเรียนด้วยโครงงาน

จากการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาได้ใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงตามความถนัดและความสนใจของตนเอง โดยผู้เรียนช่วยกันทำโครงงานและรับผิดชอบงานตามความถนัดและความสามารถของตนภายใต้กรอบของโครงงานเดียวกัน ส่งผลให้หลังการทดลอง ผู้เรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสามารถอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

1. โครงงานมีกระบวนการปฏิบัติงานที่เป็นขั้นตอน

ผู้วิจัยได้ใช้แนวทางขั้นตอนการทำโครงงาน ตามแบบ แคทซ์ และชาร์ด (Katz; & Chard. 2002: 43) ซึ่งแบ่งขั้นตอนเป็น 3 ขั้นตอน คือ

1.1 วางแผน/เริ่มต้นโครงงาน (*Planning and Getting Started*) หรือขั้นก่อนโครงงาน นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่า ได้ฝึกการวางแผนและแบ่งหน้าที่ ได้ฝึกการทำงานอย่างเป็นระบบ ซึ่งตรงกับคำกล่าวของแคทซ์ และชาร์ด (Katz; & Chard. 2002: 43) ที่กล่าวว่า เป็นระยะที่นักเรียนเตรียมการทำโครงงาน และรวมถึงการเตรียมตัวทางด้านภาษาและความคิดเกี่ยวกับหัวข้อก่อนเริ่มทำโครงงาน ซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง นักเรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อวางแผนในการทำโครงงาน วิเคราะห์ขั้นตอนในการทำโครงงาน มีโอกาสได้ฝึกใช้ภาษาก่อนที่จะนำไปใช้ในการทำโครงงานจริง

1.2 *พัฒนาโครงการ (Project in Progress)* หรือขั้นระหว่างการทำโครงการ นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษจากเพื่อนในกลุ่มและได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน รู้จักปัญหาและสามารถหาวิธีแก้ไขปัญหา เช่น แต่งประโยคคิดไวยากรณ์ แก้ปัญหาโดยการให้เพื่อนช่วยตรวจสอบและแก้ไขให้ ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ เจโรมี บรูเนอร์ (Jerome, Bruner, 1985: 45) ที่กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการ ทำให้นักเรียนมีความใกล้ชิดกัน ได้ร่วมกันทำงานทำให้เกิดการแบ่งปันความรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความเชื่อมั่นในตนเองก็จะถูกกระตุ้นให้มีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะช่วยสร้างความมั่นใจให้นักเรียนในการนำเสนอโครงการ

1.3 *คิดทบทวนและสรุป (Reflection and Conclusion)* หรือขั้นหลังโครงการ จากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนพบว่านักเรียนรู้สึกสนุกกับกิจกรรมในช่วงการเขียนภาษาอังกฤษมากที่สุด และมีความสนใจภาษาอังกฤษรอบตัวมากขึ้น ซึ่งตรงกับคำกล่าวของจอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson; & Johnson, 1998: 27-30) ที่กล่าวว่า จากการร่วมงานกับเพื่อนนักเรียนได้พัฒนาตนเองได้มากขึ้นทำให้นักเรียนมีความมั่นใจมากขึ้น มีเจตคติที่ดีในการใช้ภาษาอังกฤษ จนทำให้เกิดความรู้สึกสนุก

2. หัวข้อของโครงการตรงกับความสนใจของนักเรียน

การทำโครงการครั้งนี้ผู้วิจัยได้ร่วมกับนักเรียนในการเลือกหัวข้อโครงการซึ่งตรงกับหัวข้อในแบบเรียนของนักเรียน ซึ่งหัวข้อที่นำมาทำโครงการตรงกับความสนใจของนักเรียน เช่น เรื่องแพชชั่น ซึ่งทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชายต่างมีความสนใจในเรื่องนี้ค่อนข้างมาก สำหรับเรื่อง นิตยสารท่องเที่ยว เป็นเรื่องใกล้ตัวนักเรียน นักเรียนสามารถใช้ประสบการณ์ตรงและจินตนาการมาประกอบการทำโครงการเพื่อให้โครงการน่าสนใจ และนักเรียนสะดวกในการหาข้อมูลและคำศัพท์ที่ไม่ยากจนเกินไป สำหรับโครงการประดิษฐ์สินค้า เป็นเรื่องที่นักเรียนมีความสนใจเป็นอย่างมาก ซึ่งนักเรียนต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการประดิษฐ์สินค้าที่แปลกและน่าสนใจเพื่อนำมาเสนอ ซึ่ง วิลลิส (Willis, 2004: 23) ได้ระบุเช่นเดียวกันว่างานปฏิบัติควรเป็นกิจกรรมที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง มีการส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงาน ดำเนินขั้นตอนตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้เพื่อให้ได้ชิ้นงานปฏิบัติที่สมบูรณ์

3. สื่อที่ใช้ในการสอนมีความหลากหลาย และเป็นสื่อจริง (Authentic texts)

ในขั้นก่อนโครงการผู้วิจัยได้ใช้สื่อจริง (authentic text) แบบฝึกและใบงานมีความหลากหลาย มีเนื้อหาเป็นของจริง เพื่อเป็นตัวอย่างการเขียนภาษาอังกฤษจากสื่อที่หลากหลาย เช่น นิตยสารท่องเที่ยว แผ่นพับ นิตยสารแพชชั่นต่างประเทศ และการเขียนโฆษณาทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นตัวอย่างที่ดี ทำให้นักเรียนได้เห็นตัวอย่างการเขียนเชิงพรรณนา และโน้มน้าว ได้ศึกษารูปแบบการใช้ภาษาและสำนวนคำศัพท์ต่างๆ

ซึ่งการใช้สื่อจริงนี้จะช่วยกระตุ้นความสนใจแก่นักเรียนมากกว่าการใช้หนังสือเรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดแนวคิดและความเข้าใจที่ถูกต้องและรวดเร็ว ซึ่งตรงกับแนวคิดของ โกวเวอร์ ฟิลลิปส์ และวอลเตอร์ส (Gower; Phillips; & Walters. 2005: 70) ซึ่งระบุว่า สื่อที่ใช้ในการสอนภาษาควรมีความหลากหลาย และที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ของนักเรียน คือ การใช้สื่อจริง (Authentic Texts) เนื่องจากเป็นสื่อที่มีอยู่จริง สามารถดึงดูดความสนใจและจูงใจนักเรียนอีกทั้งทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการศึกษาหาความรู้ได้ด้วยตนเองจากสื่อการสอน เข้าใจในความหมายได้ถูกต้อง ซึ่งจะเป็นแนวทางให้ผู้เรียนรับความรู้และเกิดประโยชน์

4. โครงการเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบพึ่งตนเอง

จากแบบบันทึกการเรียนรู้ นักเรียนได้ให้ข้อมูลในการค้นคว้าจากแหล่งต่างๆ เช่น หนังสือ วารสาร และเว็บไซต์ ซึ่งตรงกับแนวคิดของโรเบิร์ต การ์ดเนอร์ (Robert Gardner. 2002: 66-69). ที่กล่าวว่า การทำโครงการฝึกให้นักเรียนรู้จักตัดสินใจเลือกและรับผิดชอบงานด้วยตนเอง รวมทั้งรู้จักค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายซึ่งทำให้นักเรียนได้เห็นตัวอย่างการใช้ภาษาที่ใช้ในชีวิตจริงซึ่งทำให้นักเรียนได้รับความรู้ทั้งในเนื้อหาวิชา ความรู้ด้านภาษาอังกฤษ และความรู้รอบตัว

5. โครงการเป็นการบูรณาการความรู้หลายด้าน

จากการแสดงความคิดเห็นในแบบสอบถามปลายเปิดของนักเรียน นักเรียนกล่าวว่า การเรียนภาษาอังกฤษด้วยโครงการเป็นการบูรณาการหลายวิชา เช่น ภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์ ศิลปะ ซึ่งตรงกับแนวคิดของ ไฮเนส ไซมอน (Haines Simon. 1991: 42-45) ที่กล่าวว่าโครงการเป็นการบูรณาการความรู้หลากหลายสาขา เนื่องจากนักเรียนจำเป็นต้องหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อการทำโครงการ และผลิตชิ้นงานให้ออกมามีคุณภาพที่สุด ดังนั้นนักเรียนจำเป็นต้องนำความรู้ในด้านต่างๆ อาทิ ด้านสังคม วิทยาศาสตร์ และศิลปะเป็นต้น เพื่อการทำโครงการและผลิตชิ้นงานให้สมบูรณ์ที่สุด

6. โครงการทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

จากข้อมูลในแบบบันทึกการเรียนรู้ นักเรียนให้ความเห็นว่า ได้มีโอกาสเรียนรู้ร่วมกัน เนื่องจากนักเรียนต้องทำงานเป็นกลุ่ม โดยครูเป็นผู้จัดกลุ่มให้นักเรียน ในกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษ มาก ปานกลาง และอ่อน ซึ่งธรรมชาติของวัยรุ่นชอบการทำงานกลุ่ม และไม่กล้าที่จะถามครู ดังนั้นนักเรียนที่เรียนอ่อนกว่ามักจะถามเพื่อนที่เก่งกว่า คำกล่าวนี้ตรงกับไดอานา ไฟร์บูธ (Fried-Booth. 2002: 46-54) ที่กล่าวว่า การทำโครงการเป็นการทำงานกลุ่ม ช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก เพราะทุกคนร่วมมือในการทำงานกลุ่ม ทุกคนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกันทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน

7. โครงการเป็นสิ่งที่ตั้งใจ ช่วยสร้างความเชื่อมั่น

เนื่องจากนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติเองทำให้เกิดการพัฒนาทักษะทางภาษา ซึ่งพบจากการสังเกตของผู้วิจัย นักเรียนได้ใช้ภาษาในการนำเสนออย่างเป็นธรรมชาติมากขึ้นในโครงการที่ 2 และ 3 ตามลำดับ และข้อมูลจากการตอบคำถามปลายเปิดว่า ในโครงการ Fashion Varieties และโครงการ Incredible Shop นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการเขียนภาษาอังกฤษได้เร็วกว่าในโครงการ Holiday Magazine และจากการพูดคุยกับนักเรียนในการทบทวนผลงานในแต่ละโครงการ พบว่า นักเรียนมีความสุขในการเลือกใช้คำในการเขียนและการเรียบเรียงเนื้อหา และมีความต้องการที่จะทำโครงการขั้นต่อไป ซึ่งนักเรียนหลายคนมักจะถามว่า หัวข้อโครงการขั้นต่อไปคืออะไร เพื่อที่พวกเขาจะได้ไปเตรียมข้อมูลล่วงหน้าซึ่งจากคำพูดดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสุขและสนุกในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยโครงการ และมีความต้องการให้จัดการเรียนการสอนด้วยโครงการอื่น ซึ่งแสดงว่าผลการวิจัยนี้ตรงกับจุดประสงค์ด้านคุณลักษณะ เหล่านี้เป็นการเสริมแรงให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของชาวยอง การ์ดเนอร์ ออนเลอร์ บาคา และวีจิล (Savingnon. 2002; Gardner. 2002; Oller, J.; Baca L; & Vigil A : 1977) ที่ว่าการลงมือปฏิบัติเอง ทำให้เกิดความท้าทายมากกว่าการเรียนตามตำราเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ยังรู้จักปัญหาและวิธีแก้ไขปัญหา สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงาน ทำให้รู้คุณค่าของตนเอง ส่งผลให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เจตคติกับความสำเร็จในการเรียนภาษามีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน กล่าวคือเจตคติที่ดีช่วยให้เรียนเรียนภาษาได้สำเร็จ

8. โครงการเป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

เน้นให้ผู้เรียนได้เห็นประโยชน์ของสังคม เรียนรู้ร่วมกัน มีการทำงานร่วมกัน ฝึกฝนให้รู้จักการใช้เทคนิคและวิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเอง มีอิสระและมีความรับผิดชอบ โดยมีครูเป็นเพียงผู้กระตุ้น ส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ยึดหลักให้ผู้เรียนได้มีโอกาสที่จะเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง จากการตอบแบบบันทึกการเรียนรู้ นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่านักเรียนรู้สึกว่าการใช้ภาษาอังกฤษด้านการพูดและการเขียนเพิ่มขึ้นและรู้สึกมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ โทมัส เมอแกนโดลเลอร์ ไมเคิลสัน (Thomas; Mergendoller; & Michaelson. 1999: 59-62) ที่กล่าวว่า เป็นการเน้นให้นักเรียนมีความรับผิดชอบตั้งแต่เริ่มทำโครงการ โดยเน้นกระบวนการที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รู้จักคิดค้น สร้าง และลงมือปฏิบัติจริงเพื่อได้ค้นหาคำตอบด้วยตนเอง สรุปความคิด ความรู้ด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนกล้าตัดสินใจและใช้เหตุผลร่วมกันในการดำเนินกิจกรรม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้มีความสุข และนำความรู้ไปใช้ได้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งผลที่ได้จากการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมีดังนี้ ผู้เรียนมีความสุขกับการเรียนเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สามารถคิดค้น ค้นหาคำตอบได้ด้วยตนเอง เรียนโดยการปฏิบัติจริง กล้าคิด กล้าทำและกล้าแสดงออก เรียนรู้ได้หลากหลายหรือเรียนรู้แบบองค์รวม สามารถเรียนรู้ได้จากกระบวนการของตนเอง และสามารถสร้างความรู้และสรุปความรู้ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรคำนึงถึงระยะเวลาในการทำโครงงาน ควรสอดคล้องกับปริมาณและเนื้อหาของโครงงานซึ่งต้องเป็นช่วงที่นักเรียนร่วมกิจกรรมของโรงเรียนน้อยที่สุด เช่น ในภาคเรียนที่ 1 โดยพยายามให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกันในห้องเรียนหรือที่โรงเรียนมากที่สุด เนื่องจากนักเรียนอาจไม่สะดวกนัดพบกันนอกเวลาเรียนเพราะนักเรียนส่วนใหญ่เรียนพิเศษในช่วงวันหยุด และควรคำนึงถึงขนาดของกลุ่ม จากลักษณะการแบ่งงานของนักเรียนพบว่าเป็นการแบ่งงานที่ไม่ได้ให้ความสำคัญในการเขียนภาษาอังกฤษทุกคน โดยนักเรียนที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษเป็นผู้เรียบเรียงประโยคทำให้นักเรียนส่วนที่เหลือไม่ได้ฝึกฝนการเขียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นการแบ่งกลุ่มควรเป็นกลุ่มที่เล็กลงเช่นนักเรียนจำนวน 2-4 คนหรืออาจให้ทำงานเป็นคู่เพื่อให้นักเรียนได้แบ่งงานกันอย่างทั่วถึง นอกจากนี้ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษด้วยโครงงานเพื่อศึกษาเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยดูพัฒนาการของนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นต้น อีกทั้งควรศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการสอนเขียนด้วยโครงงานและการสอนเขียนด้วยวิธีอื่น นอกจากนี้ยังสามารถศึกษาเปรียบเทียบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยโครงงานและการเรียนตามตำราเรียน หรืออาจจะมีการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยโครงงานภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านอื่น เช่น ทักษะด้านการพูด และควรมีการศึกษาเปรียบเทียบเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานกับวิธีการสอนแบบอื่น เช่น การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ด้านทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งสามารถพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ได้ผลมากยิ่งขึ้นต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนด้วยโครงงาน

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงาน เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยครูเป็นเพียงที่ปรึกษา นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติซึ่งนักเรียนต้องลงมือหาข้อมูล เรียบเรียงข้อมูล ตลอดจนออกแบบโครงงาน จนกระทั่งผลิตเป็นผลงานออกมา ดังนั้นโครงงานจึงต้องเหมาะสมกับความสนใจและระดับความสามารถของนักเรียน นอกจากนี้ในวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานพบว่า นักเรียนชอบการทำงานเป็นกลุ่ม สนุกสนานกับการค้นคว้าหาข้อมูล เรียนรู้ศัพท์ โครงสร้างจากเพื่อน เตรียมการนำเสนอโครงงาน และการประเมินผลการทำงานร่วมกัน ดังนั้นในการสอนแบบโครงงาน ควรให้ความสำคัญกับการจัดกลุ่มนักเรียน โดยจัดนักเรียนให้มีความสามารถคละกัน คือ มีเด็กเก่ง ปานกลาง และเด็กอ่อน อยู่ในกลุ่มเดียวกัน

เพื่อให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกัน ทำงานร่วมกันตามความสามารถของตน ซึ่งเด็กอ่อนจะได้เรียนรู้จากเด็กเก่ง และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานภายในกลุ่ม รวมทั้งการปฐมนิเทศนักเรียนก่อนการเรียนควรแนะนำวิธีการเรียนด้วยโครงการภาษาอังกฤษ ทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงบทบาทของครู บทบาทของนักเรียน และบรรยากาศในการเรียน แล้วทดลองสอนด้วยบทเรียนตัวอย่าง และดำเนินกิจกรรมทุกขั้นตอนจนแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจวิธีเรียนดีแล้วจึงเริ่มการสอน จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น และสิ่งที่สำคัญในการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการ คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบโครงการ ครูควรติดตามการทำงานของนักเรียนอย่างใกล้ชิดทั้งในและนอกเวลาเรียน พร้อมทั้งจะให้คำปรึกษาตลอดเวลา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกคนมีบทบาทในการจัดการเรียนรู้ทั้งระดับกลุ่มและรายบุคคลรวมถึงควรมีรางวัลหรือเกียรติบัตรให้นักเรียน เช่น รางวัลทักษะการเขียนภาษาอังกฤษดีเด่น รางวัลความคิดสร้างสรรค์ดีเด่น รางวัลโครงการดีเด่น เป็นต้น เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนที่เก่งด้านการเขียนภาษาอังกฤษ หรือ ความคิดสร้างสรรค์ การจัดรูปแบบโครงการที่มีระบบ ได้เกิดความภาคภูมิใจในตนเองและมีกำลังใจในการพัฒนาตนเองต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ทิพย์วรรณ ธงภักดิ์. (2543). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นการประเมินผลโดยใช้แฟ้มสะสมงาน. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ฟิลลิปส์, ไดแอน; เบอร์วูด, ซาราห์; และ ดันฟอร์ด, เฮเลน. (2544). โครงการภาษาอังกฤษกับเด็ก. แปลโดย เฉลียวศรี พิบูลชล. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่โลกกว้าง.
- ไฮเนส, เอส. (2546). โครงการอังกฤษสำหรับชั้นเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. แปลโดย มัลลิกา พงศ์ปรีดี และศรีภูมิ อัครมาส. กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.
- Fried-Booth, Diana. (2002). **Project Work**. Great Britain: Oxford University Press.
- Gardners, Robert. C. (2002). **Attitude and Motivation in Second Language Learning**. Massachusetts: Newbury Publishing House.

- Gower, Roger; Phillips, Diane; & Walters, Steve. (2005). **Teaching Practice Handbook**. Oxford University: Heinemann.
- Haines, Simon. (1991). **Project for The EFL Classroom: Resource Material for Teachers**. Walton-on-Thames: Nelson.
- Jacob, H.L. (1981). **Testing ESL Composition**. Rowley, MA: Newbury House.
- Jerome, Bruner. (1985). **Child's Talk: Learning to Use Language**. Oxford: Oxford University Press.
- Johnson, David W.; & Johnson, Roger T. (1998). **Learning Together and Alone: Cooperative, Competitive, and Individualistic**. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Katz, Lillian G. & Chard, Sylvia C. (2002). **Engaging Children's Minds: The Project Approach**. n.p.: Ablex.
- Oller, J.; Baca L; & Vigil A. (1977, June). Attitude and Attained Proficiency in ESL: A Sociolinguistic Study Mexican-American in the Southwest. **TESOL Quarterly**. 11: 173-183.
- Savignon, S. J. (2002). **Communicative Competence: An Experiment in Foreign Language Teaching**. Philadelphia: Center for Curriculum Development.
- Thomas, J. W; Mergendoller, J.R.; & Michaelson, A. (1999). **Project-Based Learning: A Handbook for Middle and High School Teachers**. Novato, CA: The Buck Institute for Education.
- Willis, J. (2004). **A Framework for Task-Based Learning**. Harlow: Longman.